

TO TETRAI

Δεκέμβρης '12
τεύχος #2

Το “Πετρίδι” δημιουργείται και ποιράζεται ελεύθερα, από συντρόφισσες και συντρόφους της αναρχικής συλλογικότητας “ΚΑΘ’ ΟΔΟΝ” προσπαθώντας να επικοινωνήσει με μαθήτριες και μαθητές.

Πέφτει για να σπάσει τις βιτρίνες της εεραρχίας, της πειθαρχίας, της αυθεντίας, της υπακοής, της κανονικότητας, της ομοιομορφίας, της διάκρισης και του διαχωρισμού, όχι μόνο στην σχολική ζωή αλλά σε κάθε κοινωνική σχέση.

Το δεύτερο “πετρίδι”, δεκεμβριανό,

έχει αδυναμία στην Ε.Λ.Α.Σ. (Ελλάς - Ελλήνων - Αστυνομικών).

Κι επειδή όσο πο πολύ πετρίδι πέφτει τόσο πο πιθανό είναι να βρεί στόχο, η ανατύπωση και η ελεύθερη αναδιανομή είναι επιθυμητή.

Για επικοινωνία:

email: kathodon@espiriv.net

blog: <http://kathodon.espirivblogs.net/>

ΔΙΑΒΑΖΟΥΜΕ ΟΤΙ...

Δευτέρα 8 Δεκεμβρίου 2008

“...Από το πρώι μέρη σε δράσεις και πορείες μαθητών έχουν στόχους αστυνομικά τμήματα (Βούλα, Ηλιούπολη, Πειραιάς, Ερυθραία, Αιγάλεω, Γαλάτσι, Πατήσια), τράπεζες και άλλους χρατικούς στόχους...”

“...Επίθεση στο αστυνομικό τμήμα Πειραιά, καταστροφή των αυτοκινήτων της ασφάλειας, όπως επίσης και επίθεση με πέτρες στο δημαρχείο και σε τράπεζες της περιοχής από νεολαίους της περιοχής...”

“...Πορεία από μαθητές στην Άνοιξη στον Διόνυσο και στην Ερυθραία η οποία επιτέθηκε στο Α.Τ. Ερυθραίας και κατευθύνθηκε στο σπίτι του υπουργού Στυλιανίδη όπου εκτοξεύτηκαν πέτρες και αυγά στο φυλάκιο του φρουρού...”

“...Στην **Κέρκυρα** έγινε επίθεση στο ΑΤ Κέρκυρας από μαθητές και αντιεξουσιαστές καθώς και στη παλιά υποδιεύθυνση ασφαλείας...”

“...Στην **Ρόδο** κατειλημμένα δύλα τα Λύκεια... κατέβηκαν δύλοι οι μαθητές και στην κατάληξη της πορείας στο ντόπιο μπατσομέγαρο συγκρούστηκαν με τους μπάτσους...”

Άγιο: “...επίθεση σημειώθηκε σήμερα στο ΑΤ Αιγαίου από περίπου 500 μαθητές. Πολλές υλικές ζημιές καθώς δεν έμεινε ούτε μια τζαμαρία δρόσια...”

“...Στην **Κω** μεγάλη πορεία με πάνω από 500 μαθητές και κατειλημμένα δύλα τα Λύκεια. Πορεία στο κέντρο της πόλης με πολύ μεγάλο παλμό...”

Τρίτη 9 Δεκεμβρίου 2008

“...Από το πρώι μαθητές, γονείς, δάσκαλοι και καθηγητές διαδηλώνουν στο κέντρο της Αθήνας ενώ οι διμοιρίες που προστατεύουν τη βουλή δέχονται επιθέσεις, στήνονται οδοφράγματα και ξεσπούν συγκρούσεις οι οποίες προς το μεσημέρι εξαπλώνονται ως τα Προπύλαια. Κατά τη διάρκεια της μέρας σημειώθηκαν επιθέσεις από νεαρούς διαδηλωτές στα εξής τμήματα: **Ν.Φιλαδέλφειας, Πετρούπολης, Χαλκηδόνας, Ν.Μάκρης...**”

Ιεράπετρα Κρήτης: “...σήμερα έπεσαν μηχανές της αστυνομίας και το αστυνομικό τμήμα δέχτηκε επίθεση από πορεία μαθητών πετώντας πέτρες, αυγά, πορτοκάλια, ντομάτες κ.α., ενώ αρκετοί έφυγαν για Ηράκλειο προς εκεί συμπαράσταση...”

Καστοριά: “...επεισόδια χθες από μαθητές στο ΑΤ Καστοριάς. Δύο σπασμένα περιπολικά...”

Τετάρτη 10 και Πέμπτη 11 Δεκεμβρίου 2008

“...Μετά το τέλος των μαθητικών συγκεντρώσεων στο **Σύνταγμα** ξεσπούν συγκρούσεις με τα ΜΑΤ. Οι οδομαχίες συνεχίστηκαν στην Πλατεία Κοραή, ενώ η δεύτερη εστία έντασης ήταν στην **Πατησίων** και στους γύρω δρόμους από το Πολυτεχνείο...”

“...Επιθέσεις και διαμαρτυρίες κυρίως μαθητών έξω από τα Αστυνομικά Τμήματα **Αγίου Δημητρίου, Ηλιούπολης, Χαλανδρίου, Πατησίων, Καλλιθέας, Άλιμου, Τερψιθέας.** Το βράδυ στην Λεωφόρου Πετρουπόλεως έξω από το Α.Τ. μαζεύτηκαν νεολαίοι...”

“...Στο μεταξύ, πολλά σχολεία σε δλη τη χώρα και σχολές ΑΕΙ και ΤΕΙ τελούν υπό κατάληψη...”

06/12/2008: Ως αυθόρμητη απάντηση στη δολοφονία του Αλέξη Γρηγορόπουλου, από τον μπάτσο Κορκονέα, πλήθος μαθητών και μαθητριών βγαίνουν στο δρόμο, στο κέντρο και τις γειτονιές της Αθήνας και της επαρχίας με επιθετικές διαδησεις. Οι στόχοι ήταν προφανείς και επικοινωνήθηκαν άμεσα: αστυνομικά τμήματα, περιπολικά, μπάτσοι.

Τις επόμενες μέρες ακολουθούν συγκρούσεις με τους μπάτσους, πυρπολήσεις τραπεζών, οδοφράγματα, πετροπόλεμος, καταλήψεις σε σχολεία και δημόσια κτίρια.

Οι επιθέσεις στην ΕΛ. ΑΣ., οι φωτές και οι διαδηλώσεις, είναι στην ουσία επιθέσεις σε ένα σύστημα που καταπίει, ασκεί βία και τελικά οπλίζει και καλύπτει τους εκτελεστές, τους ρουφιάνους και τους βασανιστές του.

Οι κινήσεις αυτές καταφέρνουν να συντονισθούν, να επικοινωνήσουν και να συνδεθούν με μεγάλα κομμάτια της κοινωνίας, στέλνοντας έτσι ένα ηγηρό μήνυμα στον κόσμο της εξουσίας, της καταπίεσης και της εκμετάλλευσης: ότι ο έλεγχος, η πειθάρχηση, η υποταγή που προσπαθούν να επιβάλλουν, καταρρέουν κάνε φορά που αποφασίζουμε να υπερασπιστούμε μαχητικά την αξιοπρέπεια και την ελευθερία μας.

Η ημερομηνία της 06/12 δεν αποτελεί μνημόσυνο, ούτε επέτειο. Παίρνει νόημα μέσα από την καθημερινή μας πράξη, απέναντι στην ξεφτίλα και τη μιζέρια. Από την συνεχή μας συγκρουση με καθετί που βρωμάει καταναγκασμό και επιβολή.

Τώρα, σε πείσμα όλων αυτών που προσπαθούν να μας πείσουν πως η εξέγερση, του Δεκέμβρη ήταν ένα τυχαίο ξέσπασμα, ας θυμηθούμε πως έχουμε όλους τους λόγους του κόσμου να βγάλουμε την οργή μας στον δρόμο και πάλι, ας τους θυμίσουμε πως έχουν πολλούς λόγους να μας φοβούνται.

ΘΕΛΟΥΜΕ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΣΥΜΜΑΘΗΤΕΣ...

ΣΧΟΛΕΙΑ ΑΦΙΛΟΞΕΝΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΡΑΤΣΙΣΤΕΣ

Όταν μιλάμε για φασισμό και ρατσισμό δεν εννοούμε μόνο τους ξυρισμένους ανεγκέφαλους, αλλά και το παπαδαρίο, τα ντόπια και μη αφεντικά που μας κάνουν δλο και φτωχότερους, τους μπάτσους που ερημώνουν τις γειτονίες μας, τον καθένα και την καθεμία που αρνείται να δει την ξεφτίλα που μας επιβάλλουν, παρά κοιτά την ξένη, τον διαφορετικό, τον φτωχό, την αδύναμη, κουνώντας απαξιωτικά το κεφάλι, ζητώντας από δλους τους προηγούμενους να τον βγάλουν από την μέση.

Δεν τρώμε τα φασιστικά παραμύθια:

1). Όπι τάχα είναι αντισυστημικοί και όπι ο λόγος και η δράση τους έχουν κάπι να μας προσφέρουν....

Τα φασιστικά συνθήματα, οι μισάνθρωπες θεωρίες για ανώτερα έθνη και καθαρές φυλές, οι αποκλεισμοί και η ωμή βία δεν προτείνουν καμία λύση, αντίθετα είναι το πρόβλημα. Αποτελούν εγγύηση ότι η κοινωνική οργή δεν θα στραφεί ποτέ εκεί που πρέπει, δηλαδή απέναντι στο κράτος και το κεφάλαιο. Ο εθνικισμός βέβαια δεν προβάλλεται μόνο από τους χρυσαυγίτες σαν κυρίαρχη επιλογή. Το ίδιο κάνει το σχολείο με ένα μάθημα ιστορίας εθνοκεντρικό, τα ΜΜΕ με τη υιοθέτηση ρατσιστικής φρασεολογίας, τα κόμματα δεξιά και αριστερά με την καραμέλα του εθνικού συμφέροντος. Η εθνική τους ενότητα δεν χωράει τους μετανάστες, τους διαφορετικούς, τους αποκλεισμένους. Δηλαδή τους συμμαθητές μας, τις γειτόνισσές μας, τους φίλους, τους συντρόφους μας. 'Όλους/-ες αυτούς/-ες με τους οποίους/-ες μπορούμε να αγωνιστούμε κόντρα στην εξαθλίωση.

ΟΙ ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΤΣΙΡΑΚΙΑ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΘΕΛΟΥΜΕ ΝΑ ΤΕΛΕΙΩΝΟΥΜΕ ΚΑΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΔΥΟ

2). Όπι δήθεν είναι παντοδύναμοι και όπου βρεθούν κάνουν κουμάντο....

Οι δολοφονικές επιθέσεις των χρυσαυγιτών απέναντι σε μετανάστες, ομοφυλόφιλους, φρικιά, αγωνιζόμενους ανθρώπους, πραγματοποιούνται πάντα με τις πλάτες των μπάτσων. Στην πραγματικότητα είναι θρασύδειλοι. Και ενώ πολλοί από αυτούς παριστάνουν τους ACAB οι μισοί από τους μπάτσους (και είναι πολλοί) είναι ψηφοφόροι της χρυσής αυγής. Οι μεν και οι δε μοιράζονται εξοπλισμό, κάνουν την ίδια δουλειά (πογκρόμ) ως ομάδα "Ξένιος Διας" την ημέρα και ως "αγανακτισμένοι κάτοικοι" το βράδυ, ασπάζονται τις ίδιες μισάνθρωπες θεωρίες και χρησιμοποιούν τα ίδια σύμβολα και συνθήματα.

ΚΑΙ ΟΙ ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ ΔΡΟΥΝ ΩΣ ΣΥΜΜΟΡΙΕΣ.

ΘΕΛΟΥΜΕ ΝΑ ΚΑΘΑΡΙΣΟΥΜΕ ΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ ΜΑΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΤΣΟΓΛΑΝΙΕΣ ΤΟΥΣ

Αν το σχολείο μας θέλει βλάκες με μια ταυτότητα φτιαγμένη γύρω από το έθνος, την θρησκεία και την επίδοση, και οι χρυσαυγίτες μπετόβλακες με τα ηλιθία συνθήματα τους και την διαστρεβλωμένη ιστορία τους, εμείς επιλέγουμε τις πηγές τις οποίες θα διαβάσουμε, και τον τρόπο που θα τις μοιραστούμε.

Γράφουμε πάνω στα φασιστικά συνθήματα, πατάμε τα αυτοκόλλητα μας πάνω στα δικά τους, ψάχνουμε να βρούμε τους ανθρώπους με τους οποίους συνεννοούμαστε και δεν πειθόμαστε από έτοιμες λύσεις από τους κάθε είδους σωτήρες.

Οργανωνόμαστε και απαντάμε δυναμικά στις προσβολές, τους τραμπουκισμούς, την διάχυση του αντιδραστικού λόγου.

Αντιδράμε στην βαρβαρότητα για να μην γίνουμε ούτε θύματα, ούτε μέρος της.

Επικοινωνούμε για να αντιστρέψουμε το κλίμα του φόβου και της σιωπής το οποίο τόσο τους συμφέρει.

to be continued...

"το ταξίδι μου"

**κλείνω τα μάτια μα δεν ησυχάζω ούτε τότε
ξυπνάω καπεχόμενος μα του δίνω άλλη μία
ξανάσκουραίνω την βλεψιά μιέσως**

**σκέψη μαί πως έχω κουραστεί
πως ο πόλεμος δε τέλειωσε άκομα
μα εμείς που και που τελειώνουμε**

**μετά θυμάμαι που είχα μάθει για 'κείνα τα ρυάκια
ξέρεις, αυτά που κάποτε καταληγούν σε ένα ποτάμι
ποτάμι ορμητικό σαν τις επαναστάσεις που εξευμενίζουν
σαν τα αυτόνομα όνειρα ενός μικρού παιδιού**

**μέσα σε ένα απ' αυτά τα τρεχούμενα βούτηξα και εγώ
χωρίς να κρατήσω την ανάσα, αέρας στον πάγκο
δίχως καβάτζα και μά που λέγε κι ο νικόλας
μόνο με λίγο μαύρο στη καρδιά και κόκκινο αντί της ίριδας**

**δυστυχισμένη έμπνευση βιαστικά θα πεις
μα μη σκοντάφτεις κιόλας ρε
τι σου είναι να ξέρεις πως να...
ώρες ώρες θέλω να κλέψω και εγώ κάποια δευτερόλεπτα στεριάς**

**είναι βέβαια μέχρι να ξανά-θυμηθώ τα όνειρα
και 'κείνο το μικρό παιδί που μένει στο διπλανό σπιτόκουτο
ή το άλλο που γεννήθηκε χθες
εκείνο που θα υψώσει την γροθιά του αύριο**

**γι' αυτό σου λέω βάστα όσο μπορείς
και κράτα αυτό για όταν κομπιάζεις
χείμαρρος οι φτωχές ορδές μας
και σαν ενώσουν θα ποτίσει η γη ελευθερία**